

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/330/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7117206932
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7117206932.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Šalatu a sudkýň JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Adriany Murínovej v právnej veci žalobcu P. Š., P., L. XXX/X, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., Košice, Kuzmányho 29, IČO: 47 234 466, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o nariadenie neodkladného opatrenia (ďalej len NO), o odvolaní žalovaného proti uzneseniu 15C/11/2017-22 z 21.3.2017 Okresného súdu Košice I

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Žalobcoví p r i s u d z u j e náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len súd) uznesením uložil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu zrážok zo mzdy žalobcu vykonávaných za účelom uspokojenia pohľadávky zo Zmluvy o revolvingovom úvere č.XXXXXXXXXX uzavretej medzi žalobcom a žalovaným 24.9.2014, uložil žalobcovi do 30 dní od právoplatnosti uznesenia o nariadení NO podať žalobu o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy k Zmluve o revolvingovom úvere č.XXXXXXXXXX z 24.9.2014 a žalobcovi priznal proti žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. V odôvodnení uznesenia uviedol, čo žalobca návrhom z 21.3.2017 žiadal, čo v ňom uviedol a na čo poukázal. Ďalej, citujúc znenie § 324 ods.1,3,§ 325 ods.1,2,§ 329 ods.2 a § 336 ods.1 CSP, uviedol: Dohoda o zrážkach zo mzdy sa od ostatných zabezpečovacích prostriedkov líši tým, že uspokojenie pohľadávky veriteľa nielen zabezpečuje, ale súčasne ide o prostriedok na splácanie veriteľovej pohľadávky, keďže na jej základe sa pohľadávka veriteľa postupne aj uspokojuje zrážkami zo mzdy dlžníka, ktoré dlžník s veriteľom dohodol a ktoré vykonáva platiteľ jeho mzdy a dohodnuté zrážky pravidelne vypláca veriteľovi, a to až do úplného zaplatenia veriteľovej pohľadávky. Otázka platnosti, resp. neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a platnosti, resp. neplatnosti úverovej zmluvy nie je doposiaľ vyriešená právoplatným rozhodnutím súdu, preto je potrebné zabezpečiť ochranu práv žalobcu neodkladným opatrením. Ako vyplýva z obsahu spisu, strany sporu medzi sebou uzavreli spotrebiteľskú zmluvu - zmluvu o revolvingovom úvere, pričom žalobca namieta neprijateľnosť podmienok upravených v spotrebiteľskej zmluve § 53 ods.5 O. z. a absolútnu neplatnosť právneho úkonu § 37 ods.1 O. z. Za tejto situácie možno vyvodiť, že spotrebiteľská úverová zmluva nie je v súlade so zák. a teda je spochybnený samotný hmotnoprávny základ nároku žalobcu. Preto návrhu na nariadenie NO, ktorým žiadal, aby žalovanému uložil povinnosť zdržať sa výkonu zrážok zo mzdy vyhovel. Vykonávaním zrážok zo mzdy by na strane žalovaného „naviac“ dochádzalo k bezdôvodnému obohateniu sa na úkor žalobcu a k neoprávneným zásahom do majetku žalobcu (§ 451 O. z.). O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP, lebo žalobca mal v konaní plný úspech.

3. Proti výroku o priznaní náhrady trov konania žalobcovi podal žalovaný v zákonnej lehote a zo zákonných dôvodov nasledujúce O d v o l a n i e. Súd - podľa jeho názoru - vec nesprávne právne posúdil, keď v obsahu rozhodnutia priznal žalobcovi právo na náhradu trov voči nemu v plnom rozsahu.

V odôvodnení uznesenia absentuje právny dôvod, na základe ktorého súd rozhodol o priznaní práva na náhradu trov konania. Súd iba všeobecne konštatuje, že právo na náhradu trov vyplýva z § 255 ods.1 CSP, nakoľko žalobca mal vo veci plný úspech. Cituje, čo vyplýva z § 262 ods.1 a § 255 ods.1 CSP, ktorých znenie cituje. Rozhodovanie o náhrade trov konania (vrátane platenia súdnych poplatkov) je aj v prípade trov spojených s NO (rozhodovaním o jeho nariadení) závislé od rozhodnutia o veci samej (§ 262 ods.1 CSP). Na uvedené nadväzuje aj označené ust. ZoSP, ktoré predpokladá výsledok konania, ktorým pre rozhodovanie o náhrade trov konania je až rozhodnutie vo veci samej. Na základe toho napáda prvostupňové uznesenie a tvrdí, že súd rozhodol v rozpore so zák., keď priznal žalobcovi právo na náhradu trov proti nemu, na základe uznesenia o nariadení NO. Zákonná úprava výslovne predpokladá konečné rozhodnutie súdu v oblasti uloženia povinnosti náhrady trov konania. V zmysle uvedených skutočností má za to, že rozhodnutie súdu nenachádza oporu v platnej legislatíve, a preto nejestvuje žiadny zákonný dôvod pre priznanie nároku na náhradu trov konania v zmysle cit. uznesenia. Podáva odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP a navrhuje zmeniť uznesenie o nariadení NO tak, že výrok o priznaní nároku na náhradu trov konania žalobcovi zruší. Uplatňuje si nárok na náhradu trov právneho zast. spojených s týmto odvolaním 51,41 € vrátane DPH (1/2 právneho úkonu - odvolanie proti NO 40,80 € vrátane DPH /34 € + 20 % DPH/, režijný paušál 10,61 € vrátane DPH /8,84 Eur + 20 % DPH/.

4. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uvádza, že tvrdenia žalovaného obsiahnuté v tomto odvolaní považuje za nesprávne a súhlasí s rozhodnutím súdu. Zároveň k odvolaniu žalovaného uvádza nasledovné: čl. I. K nároku na náhradu trov konania. Cituje znenie § 262 ods.1,2 CSP. Žalovaný v podanom odvolaní nesúhlasí s rozhodnutím súdu, ktorý svojim uznesením priznal mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, nakoľko - podľa jeho názoru - ide o predčasné rozhodnutie z toho dôvodu, že o tomto sa má rozhodovať až po skončení konania vo veci samej v závislosti od výsledku konania vo veci samej. S uvedeným tvrdením absolútne nesúhlasí a tvrdí, že vo veci konajúci súd rozhodol správne, keď svojim uznesením priznal mu náhradu trov právneho zast. už v konaní o nariadenie NO, nakoľko ide o samostatné konanie, pod samostatnou sp. zn., odlišnou od sp. zn. konania vo veci samej. Má za to, že nie je možné, aby sa o trovách jedného konania rozhodovalo v úplne inom konaní pod inou sp. zn. Uvedené potvrdzuje aj fakt, že o nariadenom NO konajúci súd rozhodol tak, že ho nariadil bez toho, aby mu uložil povinnosť podať žalobu vo veci samej, nakoľko už týmto NO je možné dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami. Rozhodnutie konajúceho súdu o nároku na náhradu trov konania je tak správne, nakoľko v prejednávanej veci k žiadnemu konaniu vo veci samej nedôjde, a teda o nároku na náhradu trov konania by nebolo možné rozhodnúť, nakoľko o tomto nároku by sa malo rozhodnúť až v konaní, ktoré neprebehne. Zároveň poukazuje aj na tú skutočnosť, že zo žiadneho zákonného ust. nevyplýva, že o trovách konania len o nariadenie NO by sa malo rozhodovať v inom konaní, a to navyše v prípade, kedy ani konanie vo veci samej neprebehne. Ust., o aké by bolo možné oprieť tvrdenia žalovaného bolo v právnom poriadku obsiahnuté len za účinnosti predchádzajúcej právnej úpravy, kedy: Podľa O. s. p. platilo nasledovné: Cituje znenie § 145. Obdobné ust. však v súčasnom právnom poriadku absentuje, na základe čoho je možné dospieť k záveru, že aj v konaní o nariadení NO o nariadení ktorého sa rozhoduje v samostatnom konaní, a to navyše tak, že konanie vo veci samej už neprebehne, je možné priznať strane náhradu trov konania, nakoľko už samotným uznesením o nariadení NO sa konanie končí. Navyše poukazuje na skutočnosť, že súčasná právna úprava neobsahuje osobitnú úpravu náhrady trov konania o nariadení NO, na základe čoho je analogicky potrebné na dané prípady aplikovať všeobecnú úpravu náhrady trov konania. Uvedené preto potvrdzuje správnosť jeho tvrdení, ako aj správnosť právneho názoru konajúceho súdu a na druhej strane nesprávnosť tvrdení žalovaného. V prípade napádaného uznesenia tak nesporne ide o konečné rozhodnutie, a teda konajúci súd správne rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania. Uvedené potvrdzuje aj: • Uznesenie Krajského súdu (ďalej len KS) Košice z 24.5.2016, vydané pod sp. zn.: 9Co/115/2016-58 (cituje, čo v ňom KS uvádza). O správnosti rozhodnutia konajúceho súdu aj o nároku na náhradu trov konania svedčí aj Rozhodnutie KS Košice z 24.5.2016, vydané pod sp. zn.: 9Co/115/2016-58 a Rozhodnutie KS Nitra z 21.12.2016, vydané pod sp. zn.: 25Co/433/2016-51, ktoré konajúcemu súdu predložil spolu s návrhom na nariadenie NO. Na základe uvedených skutočností tak považuje tvrdenia žalovaného za nesprávne a zavádzajúce, a napádané rozhodnutie konajúceho súdu aj v rozsahu výroku o náhrade trov konania považuje aj naďalej za správne. čl. II. K princípu právnej istoty. V tejto súvislosti ďalej poukazuje na to, že jedným z atribútov civilného sporového konania a právneho štátu je zásada právnej istoty, čo vyjadruje, že strana konania môže očakávať, že jej spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou. V zmysle uvedeného poukazuje na aktuálne znenie čl.2 CSP (cituje znenie jeho ods.1.2). V rámci rozhodovania to konštatoval aj Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len NS SR) vo svojom rozhodnutí vydanom pod sp. zn.: 5Ecd0/192/2014

(cituje, čo v ňom je uvedené). Tiež poukazuje na aj na Rozhodnutie NS SR zo 16.1.2013, vydaného pod sp. zn.: 6MCdo/9/2012, podľa ktorého princíp „nezalosť zákona neospravedlňuje“ (úvodzovky žalobca) musí ustúpiť dôležitejšiemu princípu - princípu ochrany spotrebiteľa. cituje, čo NS v odôvodnení svojho rozhodnutia uvádza. Čl. III. Na základe uvedeného navrhuje potvrdiť rozhodnutie súdu v rozsahu výroku o náhrade trov konania ako vecne správne. Cituje znenie § 10 ods.2, § 11 ods.1 a § 13a ods.1 vyhl.č.655/04 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Základná sadzba: vo výške 68 € (1/13 výpočtového základu za r.2017) Režijný paušál: vo výške 8,84 € • úkon: 26.5.2017 - Podanie vo veci samej - vyjadrenie k odvolaniu žalovaného; vo výške 76,84 €. Uplatňuje si náhradu trov právneho zast. za podané vyjadrenie 92,21 € s DPH (76,84 € + 20 % DPH 15,37 €) ich zaplatením na účet jeho zástupcu.

5. Uznesenie, okrem výroku o náhrade trov konania, nebolo odvolaním napadnuté, nadobudlo právoplatnosť (§ 367 ods.1 a § 379 CSP), preto nebolo v uvedenom rozsahu v odvolacom preskúmané.

6. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 CSP a uznesenie vo výroku o trovách konania potvrdil podľa § 387 ods.1 CSP, lebo je vecne správne.

7. Napadnuté uznesenie je v úplnom súlade s rozhodovacou praxou KS, na rozhodnutia ktorých žalobca vo vyjadrení k odvolaniu poukazuje.

8. Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

9. Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

10. Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

11. Podľa ods.2 cit. ust. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

12. Žalobca mal aj v odvolacom konaní plný úspech, preto mu bola priznaná náhrada jeho trov v plnom rozsahu.

13. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.